

Med en sådan eksportmæssig dobbeltmoral er det klart, at den danske regering vil få yderst svært ved at skulle overbevise EF-Kommissionen om, at dåseøl er en sådan fare for det danske samfund, at det går forud for hensynet til EFs grundlov om varenes frie bevægelighed.

Det er lidt komisk, at man på det danske marked kan sælge hunde- og kattemad på dåse, men ikke dåseøl.

Regeringens forbud mod salg af dåseøl i Danmark er miljømæssigt blevet totalt undermineret og udhulet, efter at de nye toldregler trådte i kraft den 1. januar 1985.

De nye toldregler tillader danskere at hjemtage 1.277 øl til 49 pfennig stykket ved endagsbesøg i Vesttyskland, når blot det er til eget forbrug. Øl er som bekendt en lavt beskattet vare i Vesttyskland, og øl er ofte på udsalg.

Denne nye toldregel kan på længere sigt give et affaldsproblem i Danmark, fordi vi ikke har en genvindingsordning for metalemballage, men tværtimod et forbud mod salg af øl og sodavand på dåse.

Det er ligeledes klart, at den tiltagende indførsel af dåseøl fra udlandet risikerer at skade de danske bryggerier og i sidste ende koste arbejdspladser. En af forudsætningerne for at være konkurrencedygtig på eksportmarkederne er et godt hjemmemarked.

Fremskridtspartiet har altid været et miljøvenligt parti, og vi erkender, at salg af øl og sodavand på dåse næppe kan tillades, uden at man samtidig indfører en pantordning og en genvindingsordning, f.eks. på samme måde som i Sverige, hvor 75 pct. af alle dåser returneres og omsmeltes.

Det er forslagsstillernes indtryk, at den nuværende borgerlige regering fører en erhvervsmæssig strudsepolitik. I stedet for at ophæve dåseølforbudet og samtidig indføre pant- og genvindingsordning forsøger regeringen at trække sagen ud ved EF på trods af, at regeringen på forhånd er klar over, at man vil tabe sagen. Regeringen kan så efter EF-Domstolens afgørelse som en Pontius Pilatus vaske sine hænder både over for miljøaktivisterne og over for erhvervslivet.

Med de nye toldregler in mente er den slags laden stå til politik til skade både for det danske miljø og erhvervslivet.

Fremskridtspartiet opfordrer derfor regeringen til straks at ophæve det socialdemokratiske forbud mod dåseøl og i stedet ligestille metalemballager med øvrige emballager, som kan indgå i et pant- og retursystem med metalgenvinding, f.eks. i lighed med det svenske system.

Om de nugældende bestemmelser, jfr. § 3 i miljøministeriets bekendtgørelse af 16. marts 1984, kan der anføres følgende:

ad § 3, stk. 1

Den opstillede kvantumsbegrænsning på salg i engangsflasker på 3.000 hektoliter: denne størrelse er helt urealistisk, idet den repræsenterer en andel af det danske ølmarked på ca. 0,05 pct. og på ca. 0,12 pct. af softdrink- og cola-markedet. Ingen ansvarlig mærkevareproducent vil introducere sit produkt på det danske marked med sådanne mængdebegrænsninger.

Kravet til den udenlandske producent, som i Danmark på dispensation har prøvemærksført sit produkt i fremstillingslandets emballage, der returneres i et genvindingssystem: ønsker producenten herefter permanent at markedsføre produktet i Danmark, skal dette ske i en anden emballage egnet til genfyldning. Dette synes helt inkonsekvent, da emballagens indflydelse på prøveresultatet er betydelig. Prøveresultatet er herefter uden værdi. Af denne årsag vil producenten sandsynligvis skønne, at markedsføring i Danmark er urealistisk, og vil derfor næppe igangsætte en prøvemærksføring.

Forbudet mod metaldåser: det synes helt uforståeligt at tillade al anden form for engangsemballage, da metaldåser i sammenligning med engangs-glas

- a) pr. ton repræsenterer en ca. 20 gange højere genvindingsværdi,
- b) betyder mindre risiko for mennesker og dyr i naturen end ituslæet glas,
- c) betyder lavere transportomkostninger, da en normal aluminiumsdåse kun vejer en tiendedel af en normal engangsflaske,
- d) er en af eksportbryggeriernes mest benyttede emballager til øl og sodavand.

Et pant- og retursystem for metaldåser har nu med betydelig succes været etableret i hele Sverige siden 1. marts 1984. Retur- og genvindingsprocenten er efter det første år allerede nået op på 75.

Da der allerede i Danmark eksisterer et pant- og retursystem for snapse- og vinflasker, bør der ikke være nogen tekniske hindringer for, at dette system også kunne omfatte dåser. Retur- og genvindingsprocenten for danske snapseflasker har i flere år ligget over 90.

En anden mulighed er, at de danske bryggeriers etablerede distributionssystem returnerer drikkevare-dåserne, som det er foreslået kan ske for andre